

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/122/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620200914
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4620200914.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členov senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovej, v spore žalobkyne: AVAL s.r.o., IČO: 31 439 080, so sídlom A. B. C. XX, XXX XX A. B., proti žalovanej: D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXXX/XX, XXX XX G., občan SR, zastúpená : JUDr. Viktor Mlynek, advokát so sídlom v Nitre, Štúrova 43, o zaplatenie 2.773,67 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. TO-5C/13/2020 - 297 zo dňa 17. júla 2023, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku (I.), ako aj vo výroku o trovách konania (III.) **p o t v r d z u j e.**

Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Podanou žalobou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 2.773,67 eur s prísl. za vykonanie stavebných prác - rekonštrukcie kúpeľne u žalovanej, a to v G. H. I. F., súp. č. XXXX/XX. Po dokončení prác bola žalovanej vystavená faktúra č. 2019046 dňa 14.01.2020 s dátumom splatnosti dňom 21.01.2020, ktorú žalovaná neuhradila. Žalovanú vyzvali na úhradu prevedených stavebných prác listom zo dňa 30.01.2020, avšak bezvýsledne.

2. Súd prvej inštancie v poradí prvým rozsudkom sp. zn. 5C/13/2020-218 zo dňa 29.10.2021 rozhodol tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 2.773,67eur s 5,00% úrokom z omeškania ročne od 22.01.2020 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník po právoplatnosti rozsudku.

3. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná odvolanie a Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 7Co/14/2022-266 zo dňa 28.02.2023 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4.1 Napadnutým rozsudkom (v poradí druhým) súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 500 eur s 5,00% úrokom z omeškania ročne od 22.01.2020 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Vo zvyšku žalobu zamietol (II.). Žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 64%. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením (III.).

4.2 Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 52 ods. 1,2, § 631, § 632§ 633, § 634 ods. 1, 2, § 636 ods. 1-3, §, § 642 ods. 1,2, § 644, § 645, § 646 ods. 1-3, § 647, § 648,

§ 649 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie poukázal na doplnené dokazovanie v intenciách zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, zistený skutkový stav, ako i jeho právnu kvalifikáciu. V konaní nebolo sporné, že žalovaná ako objednávateľ si ústne objednala u žalobcu ako zhotoviteľa vykonanie stavebných prác - rekonštrukciu kúpeľne, pričom strany sa dohodli na cene veci odhadom v sume približne 2.000 eur za práce. Stavebný materiál na rekonštrukciu kúpeľne si zaobstarala a zaplatila žalovaná sama, ktorá nakupovala materiál so stavbyvedúcim J. K. L., celkom zaplatila žalovaná za materiál sumu 1.300 eur. Pokiaľ išlo o uplatnenie práv zo zodpovednosti za vady diela, súd prvej inštancie poukázal na záver odvolacieho súdu, ktorý sa stotožnil s posúdením súdu prvej inštancie v prvom rozhodnutí, a to, že žalovaná v konaní nepreukázala, že si uplatnila u žalobcu právo zo zodpovednosti za vady veci a o aké vady išlo, či aké právo zo zodpovednosti za vady si uplatnila.

4.3 Pokiaľ išlo o to, či žalovanou vytykané práce, ktoré neboli pri rekonštrukcii kúpeľne vykonané (napríklad pôvodný plafón kúpeľne, nevymaľované steny, izolácia silikónom), boli predmetom vyúčtovania ceny za dielo v predloženej faktúre, súd prvej inštancie konštatoval, že vytykané práce sa v rekapitulácii rozpočtu zo dňa 16.01.2020 konkrétne neuvádzajú. K cene za rekonštrukciu kúpeľne súd uviedol, že strany sporu sa dohodli len ústne na cene 2.000 eur. Žalobca si nesplnil svoju povinnosť a nevydal žalovanej ako objednávateľovi ani písomné potvrdenie o prevzatí objednávky. Cena uvedená v následnom rozpise prác bola 2.311,39 eur bez DPH, pričom vo faktúre prevyšovala pôvodnú cenu 2.000 eur s DPH o 773,67eur. Poukazujúc na ust. § 632 OZ súd dospel k záveru, že žalobca nemá právo na zaplatenie rozdielu v cene, teda sumy 773,67eur, keď na prekročenie dohodnutej ceny diela -vykonanie rekonštrukčných prác kúpeľne v sume 2.000 eur určenej odhadom, žalovanú ako objednávateľa bez meškania písomne neupozornil a neoznámil jej novo určenú cenu, preto súd v tejto časti (nad sumu 2.000eur) výrokom II. žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

4.4 Vo vzťahu k odovzdania sumy 1.500 eur zo strany žalovanej zástupcovi žalobcu J. L. dňa 13.1.2020 súd prvej inštancie uviedol, že po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalovaná preukázala, že v daný deň sumu 1.500 eur skutočne odovzdala za prerábku kúpeľne do rúk J. L. u nej v byte. Na základe uvedeného, keď žalovaná žalobcovi zaplatila sumu 1.500 eur z dohodnutej ceny 2.000 eur na základe objednávky za dohodnuté stavebné práce -rekonštrukcia kúpeľne, (ktoré jej vyúčtoval žalobca faktúrou č. 2019046 zo dňa 14.01.2020, splatnou dňa 21.01.2020 v sume 2.773,67eur s DPH), súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi za stavebné práce zostávajúcu sumu 500eur. Zároveň ju súd zaviazal zaplatiť aj zákonný úrok z omeškania vo výške 5,00% ročne od 22.01.2020, (t.j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti faktúry) do zaplatenia, keď žalovaná sa v zmysle § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka dostala do omeškania s plnením dlhu, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd výrokom II. žalobu žalobcu aj v časti o zaplatenie sumy 1.500 eur ako nedôvodnú zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 CSP, keď žalovaná bola úspešná vo veci v rozsahu 82 % a žalobca mal úspech 18 %, preto súd priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania prvoinštančného konania a odvolacieho konania v rozsahu 64% (82% - 18%), o ktorej výške náhrady trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

5.1 Proti tomuto rozsudku podala písomne v zákonnej lehote odvolanie žalovaná s poukazom na odvolací dôvod ust. § 365 ods. 1 písm.f) CSP. Uviedla, že súhlasí so zamietnutím žaloby súdom prvej inštancie, avšak aj napriek tomu má za to, že v tomto prípade nie je dôvod na priznanie akéhokoľvek nároku žalobcovi. Namietala záver súdu prvej inštancie, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo, či a aké vady žalovaná uplatnila u zhotoviteľa diela po tom, ako mala p. L. odovzdať dňa 13.1.2020 sumu 1.500 Eur za dielo. V tomto smere poukázala na to, že z jej výpovedí, ako aj z ostatných vykonaných dôkazov, teda najmä čestných prehlásení osôb, ktoré opravovali nedokončené dielo, jednoznačne vyplynulo, že žalovaná voči p. L. uplatnila vady diela a presne ich špecifikovala, keď poukazovala na nedorobky v kúpeľni, ktoré však boli následne odstránené len čiastočne, to znamená, že vady diela aj po ukončení prác zo strany zamestnancov žalobcu, zostali. Zdôraznila, že žalovaná vrátila faktúru č. 2019046 žalobcovi späť a namietala jej nezákonné vyhotovenie, nakoľko rozpis rekonštrukčno-stavebných prác (v prehľade rozpočtových nákladov) nezodpovedal skutočne vykonanej rekonštrukcii, ktorá nebola v zmysle jej vymienenia prevedená a do dnešného dňa ani riadne protokolárne jej odovzdaná. Samotný p. L. vo svojej výpovedi uviedol, že k prevzatiu diela došlo najskôr dňa 13.01.2020, napriek tomu, že na ňom boli nedorobky, ktoré si dala žalovaná dokončiť inému zhotoviteľovi. Tieto skutočnosti pritom vyplývajú aj z ďalších dôkazov a to najmä čestného prehlásenia p. K., teda odlišného subjektu, ktorý vykonal opravu, resp. dokončenie diela. To znamená, že dielo v podobe rekonštrukcie

kúpeľne nebolo riadne dokončené, čím žalobcovi neprináleží ústne dohodnutá cena diela v celej výške 2.000 Eur. Súdu prvej inštancie v tomto kontexte vytykala to, že nevykonala dôkaz v podobe výsluchu pána K., ktorý by vedel dosvedčiť, že dielo nebolo riadne a včas dokončené. O skutočnosti, že p. L. si musel byť vedomý toho, že žalovaná je objektívne nespokojná s vykonaním diela, svedčia aj skutočnosti zo dňa 13.01.2020.

5.2 Žalovaná ďalej namietala, že súd prvej inštancie bez ďalšieho prevzal závery odvolacieho súdu aj napriek tomu, že zo zrušovacieho rozhodnutia bolo zrejmé, že je povinný vykonať ďalšie dokazovanie na preukázanie všetkých relevantných skutočností, čo však zjavne nevykonala. Ďalšie podstatné pochybenie v konaní súdu videla v tom, že vôbec neskúmala, či žalobcom uplatnené položky aj reálne boli vykonané a tiež nijako neodôvodnil. Poukazujúc na čestné vyhlásenia svedkov o dokončovaní diela nebolo preto správne konštatovanie súdu, že žalovaná nevytkla vady diela v súlade so zákonom, keďže súd sa nedostatočne vysporiadal s vykonanými dôkazmi, čím došiel k nesprávnemu zisteniu skutkového stavu, a teda zle vyhodnotil túto podstatnú skutočnosť.

5.3 Žalovaná namietala aj záver súdu prvej inštancie, že dohodnutá suma medzi žalovanou a p. L. nemala zahŕňať cenu materiálu, s čím nesúhlasí, keďže aj v tomto smere sa súd nevysporiadal s vykonaným dokazovaním, pričom ak by tak urobil, musel by dospieť k záveru, že súčasťou dohodnutej ceny mal byť aj materiál. Žalovaná išla kupovať materiál s p. L. práve z dôvodu, že s ním chcela konzultovať sumy za ten ktorý materiál, tak aby hodnota materiálu a práce neboli vyššie ako dohodnutých 2.000 eur. Z uvedeného tak vyplýva, že žalovaná preukázateľne zaplatila sumu 1.300 eur za materiál a 1.500 eur si vzal p. Sasko v obálke, čo znamená, že žalovanú nakoniec rekonštrukcia kúpeľne a aj to vyhotovená nesprávne, vyšla 2.800 eur. Dodala, že ak aj mal súd za nepreukázané, že cena 2.000 eur mala byť za komplet rekonštrukciu kúpeľne, z dôvodu tu spotrebiteľského vzťahu mal súd na toto nahliadať v prospech žalovanej ako spotrebiteľa.

5.4 Poukázala tiež na skutočnosť, že žalovaná sa o tom, že zhotoviteľom diela má byť práve žalobca dozvedela až po doručení faktúry vystavenej žalobcom, keďže dovtedy bola v kontakte len s p. L., ktorý jej nikdy neoznámil, že majstri pracujú pre žalobcu. Súd sa nijako nevysporiadal s tým, či práve žalobcovi prináleží aktívna vecná legitímácia, keďže ako aj žalovaná vo svojej výpovedi pred súdom uviedla, od začiatku všetky veci riešila so svedkom L., ktorý jej nikdy nepovedal, že by rekonštrukciu mal vykonávať žalobca. Súd mal povinnosť sa vyrovnáť s tým, či bol svedok L. oprávnený konať za žalobcu ako za obchodnú spoločnosť, keďže konateľom žalobcu nikdy nebol, teda ním nebol ani v čase uzavretia ústnej zmluvy o dielo a ani počas realizovania rekonštrukcie. Zároveň poukázala na to, že nemá žiadny význam pre takéto nutné právne posúdenie súdu význam to, že svedkyňa M. uviedla, že p. L. je stavbyvedúci, keďže dôležité malo byť pre súd len to, či v konaní žalobca preukázal, že svedok L. mohol za neho v rámci uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy o dielo konať a zastupovať ho, čo sa však nestalo.

5.5 Ako ďalšiu odvolaciu námietku uviedla skutočnosť, že súd zjavne vôbec nedbal na úmysel zákonodarcu ochrániť slabšiu stranu v rámci spotrebiteľských sporov, pričom súd v tomto konaní bol povinný posúdiť, či ústna zmluva o dielo neobsahuje niektorú neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka a keďže tak neurobil, konal protizákonne. Súd tak jednoznačne došiel k nesprávnemu záveru, že by si žalovaná neuplatnila u p. Saska vady dielo, a tiež že by dohodnutá suma 2.000 Eur nemala zahŕňať aj cenu materiálu, čím považovala žalovaná napadnutý rozsudok za nezákonný.

6.1 K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca, ktorí s ním nesúhlasil a navrhol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť ako vecne správny. Uviedol, že žalovaná nepreukázala, že by vady diela reklamovala u žalobcu riadne a včas. Vyhlásenia, na ktoré poukazovala žalovaná v odvolaní preukazujú len skutočnosť, že na predmetnom diele vykonávali rekonštrukčné práce a ďalšie subjekty. Včasnosť ani konkretizácia podanej reklamácie týmito vyhláseniami nebola žiadnym spôsobom preukázaná. Taktiež z listu žalovanej zo dňa 23.01.2020 a zo dňa 07.02.2020 vyplýva len skutočnosť, že žalovaná vrátila žalobcovi vystavené faktúry, pričom podľa jej vyjadrenia aj údajne nepatria s tým, že fakturované činnosti nezodpovedajú skutočnému stavu vykonaných prác v požadovanej kvalite. Žalovaná však ani v jednom z uvedených listov nešpecifikovala vady diela, ktoré si voči žalobcovi uplatňuje. K námietke žalovanej, že súd prvej inštancie nevykonala dôkaz výsluchom svedka K. žalobca uviedol, že táto námietka je bezpredmetná, pretože žalovaná tento dôkaz vykonať nenavrhovala.

6.2 K spochybneniu aktívnej legitímácie žalobcu uviedol, že žalovaná v priebehu súdneho konania nenamietala aktívnu legitímáciu žalobcu. Dodal, že pán J. L. je druhom jedinej spoločníčky a konateľky žalobcu a zároveň aj zodpovedným zástupcom za výkon činnosti stavbyvedúceho a stavebného dozoru, preto je poverený uzatvárať zmluvy o dielo v mene žalobcu. Keďže žalovaná predmetnú skutočnosť až do pojednávania dňa 26.06.2023 nenamietala, nebol žalobca povinný túto skutočnosť preukazovať. Zároveň uviedol, že súdne konanie je vedené od roku 2020, pričom od začiatku konania žalovaná vedela, že na strane žalobcu vystupuje spoločnosť Aval s.r.o. Ak teda žalovaná spochybňuje aktívnu legitímáciu žalobcu, mala predmetnú výhradu uviesť už pri svojom prvom podaní.

7. Žalovaná k vyjadreniu žalobcu uviedla, že nesúhlasí s názorom žalobcu, že reklamácia nie je žiadnym spôsobom preukázaná, keďže dňa 13.01.2020 vo večerných hodinách, keď ku žalovanej do bytu prišiel pán L., ihneď mu išla ukázať kúpeľňu a poukazovala na nedokončenú prácu a vady, ktoré v tom čase kúpeľňa viditeľne vykazovala, čo vyplýva aj zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 26.06.2023. Teda pán L. si musel byť plne vedomý nevykonaných a zle urobených prác, na čo žalovaná riadne poukázala. V tomto súdnom konaní bolo riadne preukázané, že žalovaná následne využila iné subjekty na dokončenie prác a opravu väd spôsobenú žalobcom, čo by však v prípade riadneho dokončenia diela nebolo potrebné.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania a po prejednaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I. a výroku o trovách konania III. potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

9. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

10. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

11. Žalovaná v odvolaní uviedla, že napáda celý rozsudok súdu prvej inštancie, avšak zároveň dodala, že súhlasí s čiastočným zamietnutím žaloby. Odvolací súd preto podľa obsahu posúdil odvolanie tak, že žalovaná napadla svojím odvolaním len vyhovujúci výrok I. a výrok o trovách konania III.

12.1 K odvolacej námietke týkajúcej sa uplatnenia väd zodpovednosti za vady diela zo strany žalovanej sa odvolací súd vyjadril už v bode 11 svojho uznesenia č.k. 7Co/14/2022 zo dňa 28.02.2023, kde uviedol, že žalovaná v konaní nepreukázala, že by si uplatnila v záručnej dobe u zhotoviteľa diela konkrétne vady a akou formou.

12.2 Práva zo záruky je potrebné uplatniť v zákonnej lehote, prípadne v lehote osobitne poskytnutej záručným listom zhotoviteľa, inak tieto práva zaniknú. Práva zo zodpovednosti za vady musí objednávateľ uplatniť včas jednostranným právnym úkonom, ktorým vytkne konkrétnu vadu – nestačí len výzva na odstránenie neurčenej vady. Špecifikácia vady je dôležitou súčasťou uplatnenia práv zo zodpovednosti za vady, keďže charakter určitej vady môže viesť následne k rôznym účinkom v súvislosti s existenciou prípadných viacerých väd alebo v prípade, že ide o ďalšiu vadu po oprave a je potrebné posúdiť, či ide o vadu už odstraňovanú alebo o vadu novú. Objedávateľ si môže uplatniť nároky aj viaceré, a to v prípade, že nie je zjavné, či ide o odstrániteľnú alebo neodstrániteľnú vadu, prípadne ak nie je možné jednoznačne posúdiť, či vada bráni riadnemu užívaniu veci ako veci bez vady. Alternatívne uplatnenie viacerých nárokov dáva na výber zhotoviteľovi, v prípade eventuálneho

uplatnenia si nárokov môže objednávateľ formulovať zvolený nárok ako prioritný s tým, že ďalší nárok si uplatní pre prípad, že ním zvolený primárny nárok nebude realizovateľný (napr. sa zistí, že vadu je možné odstrániť, a teda právo zrušiť zmluvu objednávateľovi nevznikne a má nárok len na odstránenie vady). (MORAVČÍKOVÁ, Andrea. § 649 [Uplatnenie práv]. In: N., D., DULAK, Anton, BAJÁNKOVÁ, Jana, FEČÍK, Marián, SEDLAČKO, František, TOMAŠOVIČ, D. a kol. Občiansky zákonník II. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 2412, marg. č. 1.)

13. Žalovaná v odvolaní opätovne zotrvala na svojom tvrdení, že z jej výpovedí, ako aj z ostatných vykonaných dôkazov, teda najmä čestných prehlásení osôb, ktoré opravovali nedokončené dielo vyplynulo, že žalovaná voči p. L. uplatnila vady diela a presne ich špecifikovala, keď poukazovala na nedorobky v kúpeľni, ktoré však boli následne odstránené len čiastočne, to znamená, že vady diela aj po ukončení prác zo strany zamestnancov žalobcu zostali. Odvolací súd uvádza, že len samotné tvrdenie žalovanej, že ústne u pána L. uplatnila vady nepreukazuje, aké to boli vady a či boli zo strany žalobcu uznané. Z výpovede konateľky žalobcu (M. M.) vyplýva, že nedostali žiadnu reklamáciu diela. Rovnako ani z výpovede svedka J. L. nevyplýva, aké vady mala u neho ústne žalovaná uplatniť. Z oboch výpovedí vyplynulo, že keď menovaný svedok bol v byte žalovanej pre fakturovanú sumu (dňa 13.1.2020) a túto v plnej výške nedostal, pričom nahnevaný odišiel, nemohlo dôjsť ani k riadnemu spísaniu prípadných vád diela. Samotná žalovaná vo svojej výpovedi uviedla, že dňa 25.1.2020 mal k nej prísť pracovník žalobcu pán K. zasilikónovať vaňu, ona si však už medzitým objednala inú firmu, ktorá jej namaľovala strop a dokončila vaňu. Aj z tohto vyjadrenia žalovanej vyplýva, že žalovaná si u žalobcu neuplatnila vady diela požadovaným spôsobom, inak by bola povinná počkať na odstránenie vytykaných vád v zmysle pokynov resp. dohody so zhotoviteľom. Následnou a jedinou písomnou komunikáciou strán sporu v tomto smere bolo písomné vrátenie faktúry zo strany žalovanej, v ktorom podaní uviedla: „Fakturované činnosti nezodpovedajú skutočnému stavu vykonaných prác a požadovanej kvalite. Na dokončenie rekonštrukcie kúpeľne o opravné práce som bola nútená zaobstarať si inú firmu.“ Z tohto listu však vôbec nevyplývajú konkrétne vady diela a ani nejde o uplatnenie vád diela, keď objednávateľ musí uviesť zhotoviteľovi o aké vady diela ide a aké nároky zo zodpovednosti za vady si uplatňuje. Špecifikácia vady je dôležitou súčasťou uplatnenia práv zo zodpovednosti za vady, keďže charakter určitej vady môže viesť následne k rôznym účinkom v súvislosti s existenciou prípadných viacerých vád. Z uvedeného je potom zrejmé, že skutočnosť, že predmetné dielo - kúpeľňu dokončovali resp. opravovali iné osoby je irelevantná vo vzťahu k povinnosti žalovanej ako objednávateľa riadne si uplatniť vady diela u zhotoviteľa. Rovnako aj odvolacia námietka žalovanej, že súd prvej inštancie nevykonal dôkaz výsluchom svedka K., ktorý mal dosvedčiť, že dielo nebolo riadne a včas dokončené, je v uvedenom kontexte nedôvodná. Navyše takýto dôkaz zo strany žalovanej pred súdom prvej inštancie ani nebol navrhnutý.

14. Pokiaľ išlo o rozsah vykonaných prác, keď žalovaná namietala nevykonanie niektorých prác , ktoré boli následne vykonané inými osobami, súd prvej inštancie v rozsudku uviedol, že tieto práce neboli predmetom rekapitulácie rozpočtu (zo dňa 16.01.2020). Uvedené práce skutočne nie sú obsiahnuté v tomto rozpočte, preto súd prvej inštancie nijako nepochybil, keď nevykonával v tomto smere žiadne ďalšie dôkazy, navyše za situácie, že žiadna strana nemala návrhy na vykonanie dokazovania.

15. S námietkou žalovanej týkajúcou sa tvrdenia, že v dohodnutej cene rekonštrukcie kúpeľne vo výške 2 000 eur mala byť zahrnutá aj cena materiálu, sa súd prvej inštancie ako aj odvolací súd už vysporiadal v predošlých rozhodnutiach (viď bod 13.2 odôvodnenia uznesenia č.k. 7Co/14/2022-266 zo dňa 28.02.2023). Odvolací súd zotráva na svojom skoršom posúdení, keďže následne ani v ďalšom konaní nebolo preukázané (a ani neboli vykonané ďalšie dôkazy v tomto smere), že by dohodnutá cena za vykonanie diela mala obsahovať aj cenu za materiál, teda uvedené tvrdenie žalovanej zostalo nepreukázané.

16. Námietku aktívnej legitimácie na strane žalobcu považoval odvolací súd za nedôvodnú, pretože skutočnosť, že žalovaná si dohodla ústne zmluvu o dielo (rekonštrukciu kúpeľne) so stavbyvedúcim žalobcu, a to za situácie, že žalobca je spoločnosť s ručením obmedzeným s jediným konateľom, a teda len tento konateľ rozhoduje o tom, koho poverí jednotlivými činnosťami spoločnosti. Skutočnosť, že zmluvu o dielo neuzatvárala so žalovanou priamo konateľka spoločnosti žalobcu nemá žiaden vplyv na uzatvorenie zmluvy o dielo. Ako už bolo uvedené, zmluva o dielo bola uzatvorená ústne a konateľka žalobcu vo svojej výpovedi pred súdom nespochybňovala oprávnenie J. L. uzatvoriť zmluvu o dielo so žalovanou. Uvedené oprávnenie poveriť konkrétnu osobu uzatvárať zmluvy o dielo je len v právomoci konateľky žalobcu a keď touto činnosťou poverila J. L., nie je dôvod pochybovať o aktívnej vecnej

legitimácii žalobcu. Nie je možné konštatovať ani to, že žalovaná nepoznala meno spoločnosti, ktorá jej vykonáva rekonštrukciu, pretože vo svojej výpovedi (čl. 79) uviedla, že pán K. jej odporučil firmu Aval.

17. V neposlednom rade žalovaná v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie v rámci ochrany slabšej strany v spotrebiteľských sporoch bol povinný posúdiť, či ústna zmluva o dielo neobsahuje niektorú neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd aj túto odvoláciu námietku považoval za neopodstatnenú poukazujúc na ust. § 291 ods. 3 CSP , podľa ktorého, ak je spotrebiteľ zastúpený advokátom , ustanovenie § 296 sa nepoužije (§ 296 - Spotrebiteľ môže predložiť alebo označiť všetky skutočnosti a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania a zákonnej koncentrácii konania sa nepoužijú.). V dôvodovej správe je ust. § 291 ods. 3 odôvodnený tým, že ak sa spotrebiteľ nechá zastúpiť advokátom, pojmovo stráca postavenie slabšej strany v konaní, pretože disponuje kvalifikovanou právnou pomocou. Podľa názoru odvolacieho súdu súd nemôže byť automaticky „kontrolórom“ všetkých zmluvných podmienok, zvlášť za situácie, keď ide o ústnu zmluvu o dielo a strany sa dohodli len na podstatných náležitostiach zmluvy. V tejto nadväznosti je potrebné dodať, že žalovaná alebo jej právny zástupca pred súdom prvej inštancie neuvádzali žiadne neprijateľné zmluvné podmienky ústnej zmluvy o dielo, ktorými by sa mal súd prvej inštancie zaoberať. Vzhľadom na skutočnosť, že zo strany žalovanej ide o nový prostriedok procesnej obrany, ktorý odvolateľ mohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (avšak neuplatnil), odvolací súd túto námietku posúdil ako novotu v odvolacom konaní podľa § 366 CSP, na ktorú sa neprihliada.

18. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd považoval odvolanie žalovanej za nedôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku (I.) a výroku o trovách konania (III.) potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny.

19. O nároku na náhradu trov tohto odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na náhradu trov odvolacieho konania priznal žalobcovi v rozsahu 100%, keďže bol v tomto odvolacom konaní úspešný.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).